

Fra: Kvamme, Cecilie (cecilie.kvamme@imr.no)

Sendt: 04.09.2017 23:00:06

Til: Ida Omenaas Flaageng; Postmottak; postmottak@fiskeridir.no

Kopi: Slotte, Aril; Mehl Sigbjørn; Bogstad, Bjarte; Wehde Henning

Emne: Hls vurdering av Fiskebåts forslag om redskapsfleksibilitet

Vedlegg: Fiskeridirektoratet.pdf

Hei,

i e-post datert 12. juli 2017 anmoder Fiskeridirektoratet Havforskningsinstituttet (HI) om å vurdere Fiskebåts forslag om redskapsfleksibilitet. HI sin vurdering er lagt ved denne e-posten.

Mvh

Cecilie Kvamme

Bergen 4. september 2017

Havforskningsinstituttets vurdering av Fiskebåts forslag om redskapsfleksibilitet

I e-post datert 12. juli 2017 anmoder Fiskeridirektoratet Havforskningsinstituttet (HI) om å vurdere Fiskebåts forslag om redskapsfleksibilitet. Fiskebåt foreslår at kystfartøy gis adgang til å benytte trål i fisket etter nordsjøsil, samt at konvensjonelle havfiskefartøy gis adgang til å fiske med snurrevad i fisket etter torsk, hyse og sei. Fiskeridirektoratet ber HI om å vurdere forslagene fra Fiskebåt, herunder utfordringer og mulige biologiske konsekvenser. Det bes spesielt om at HI vurderer mulige konsekvenser både innenfor og utenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene av å eventuelt gi kystfartøy adgang til å benytte trål i fisket etter nordsjøsil.

Konvensjonelle havfiskefartøy – torsk, hyse, sei - snurrevad

Om konvensjonelle havfiskefartøy gis adgang til å benytte snurrevad i fisket etter torsk, hyse og sei kan en forvente seg en endring i beskatningsmønster på disse bestandene. Som et eksempel viser norske fangstdata fra 2016 på sei nord for 62°N snittvekter (kg) på 1.075, 1.077, 2.291 og 3.878 for henholdsvis snurrevad, not, trål og garn.

Gjennomsnittsvektene er riktig nok ikke bare påvirket av redskap, men også av hvor og når fisket foregår. Eksempelet under viser at spesielt en omlegging fra garn til snurrevad lett vil kunne føre til et dårligere fiskemønster med større uttak av mindre fisk (og dermed høyere F), lavere rekruttering til gytebestanden og kanskje dårligere rekruttering og lavere utbytte på sikt for sei. Om en eventuelt skal tillate omlegging til snurrevad med kvadratmasker må det først dokumenteres at et slikt fiske har et fiskemønster som ikke fører til et økt uttak av umoden fisk av torsk, hyse eller sei.

Kystfartøy – nordsjøsil - trål

I et notkast fanges det enkeltstimer i et begrenset område. Med bruk av ekkolodd og sonar kan en vurdere om det for eksempel er sil eller makrell en observerer og avgjøre om en vil kaste på stimen(e) eller ikke. I et trålfiske vil en i løpet av et trålhal fiske på flere stimer, noe som vil øke sjansen for bifangst av annen fisk enn målarten for fisket.

Utenfor 12 nm

Data fra tokt vi har i Nordsjøen i juni-juli viser at det er vanlig å få bifangst av makrell når en tråler pelagisk etter nordsjøsil. Nærmere bunn kan en også få bifangst av sei og øyepål.

Innenfor 12 nm

Her har vi dessverre svært lite data å støtte oss på, men en økt risiko for bifangst vil være spesielt uheldig i kystområdene da en her kan risikere å få bifangst av lokale bestander. Disse bestandene har en liten kunnskap om, og de vil være mer sårbare overfor beskatning enn de store havbestandene.

Både utenfor og innenfor 12 nm vil tillatelse til å bruke trål kunne medføre økt bifangst. Innenfor 12 nm, og da spesielt i fjordene, mener vi at det er fare for bifangst av sårbare lokale bestander, og føre-var prinsippet bør anvendes.

Mvh

Cecilie Kvamme, Aril Slotte, Bjarte Bogstad og Sigbjørn Mehl